Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

εἰς δυσχερῆ οἰκονομικὴν κατάστασιν) Ἰόνιοι Νῆσ. *Παῖρνε δανεικὰ καὶ ξόδιαζε καὶ τὴ διορία μὴ λησμονᾶς* Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) κ.ἀ.

Ἀλλιῶς θὰ βγῇς γιὰ διακονιὰ| κι ἀλλιώτικα γιὰ δανεικὰ (ὅτι ἄλλη εἶναι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ αἰτοῦντος δάνειον καὶ ἄλλη τοῦ ἐπαιτοῦντος) Ἰόνιοι Νῆσ.

Ἄλλο εἶναι τὸ δανεικὸ | κι ἄλλο εἶναι τὸ γυρευτὸ (συνών. μὲ τὸ προηγούμ.) *Καὶ φωτιὰν νὰ πάρῃς δανεική, πρέπει νὰ τὴν πληρώσῃς* (καὶ τὸ πλέον ἀσήμαντον ἂν δανειστῇς, πρέπει νὰ τὸ ἐπιστρέψῃς) Ἀμοργ. *Μὴ δίνῃς δανεικό, γιὰ νὰ κοιμᾶσαι ξένῳαστα* Πελοπν. (Πάτρ.) *Ὅπῳος γυρεύει δανεικά, γυρεύει φαρμάκια αὐτόθ. Τὸ δανεικὸ σκλαβώνει τὸν ἄνθρωπο αὐτόθ.* Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. κ.ἀ.

Ἂν θέ 'νὰ πάρῃς δανεικά, μὴν πᾶς νὰ πῇς πεινάω (μὴν κάνῃς ἐμφανῆ τὴν ἔνδειάν σου, ἂν πρόκειται νὰ ζητήσῃς δανεικά) Ἰόνιοι Νῆσ.

Ποὺ χτίζει μὲ τὰ δανεικά, | σὲ ξένο σπίτιν κατοικᾷ (δὲν σοῦ ἀνήκει πραγματικὰ ὅ,τι δημιούργησες βασιζόμενος εἰς ξένας δυνάμεις) Ἀμοργ. *Δανεικὸν πῆ τρώει, ἀς σὴν τσέπεν ἀτ' τρώει* (ὅποιος ξοδεύει δανεικά, ἀπατᾶται, ἂν νομίζει ὅτι ξοδεύει ξένα χρήματα) Ἀντρεάντ. Τὸ γνωμ. εἰς παραλλαγ. κ.ἀ. *Νιρὸ μὶ τ' χούφτα κὶ ὑ'ναῖκα δαῦ'κιὰ δὲ χουρταίν'ντι* (ὅτι πᾶν ἀγαθὸν προερχόμενον ἐκ δανείου δὲν παρέχει ἀπόλαυσιν) Μακεδ. (Χαλάστρ.) || Ἄσμ.

Παίρνω τὰ δάκρυα δανεικά, τὰ μοιρολόγια ξένα Πελοπν. (Παιδεμέν.) **2)** Τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. συνήθως κατὰ πληθ., τὸ χρηματικὸν δάνειον καὶ γενικῶς τὸ ἐπὶ δανεισμῷ παρεχόμενον κοιν. καὶ Καππ. (Μισθ. Φλογ.) Πόντ. (Ἰνέπ. κ.ἀ.): *Νὰ μοῦ πληρώσῃς τὰ δανεικά. Ζεῖ μὲ δανεικὰ* κοιν. *Ἐσήκωσε δανεικὰ νὰ κάμῃ τὴ δουλειά του* Πελοπν. (Κορινθ.) *Πῆρεν 'ανεικὰ* Φλογ. *'Ανεικὰ ἀπ' τοὺ τίτ'να* (δανεικὰ ἀπὸ κάποιον) Μισθ. || Φρ. *Πάει νὰ βγάλῃ τὰ δανεικὰ* (προσπαθεῖ νὰ ἀνταποδώσῃ ὅ,τι τοῦ ἔκαμαν) Πελοπν. (Γαργαλ.) *Ἂς μοῦ κρατήσῃ τὰ δανεικά του*(ἀδιαφορῶ διὰ τὴν ὀργὴν του)Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) *Κάμνομε τὰ δανεικὰ* (ἀλληλοβοηθούμεθα) Ἰων. (Σμύρν.) *Τὸ δάνεικὸ νὰ γελᾷ* (ὅτι τὸ χορηγούμενον δάνειον δὲν πρέπει νὰ εἶναι γλίσχρον) Ἰνέπ. *Δανεικὸ παίρνει ὀπίσω* (παντρεύεται ἀπὸ ἄλλο χωριὸ) Κρήτ. (Ρέθυμν.) || Παροιμ. *Τοὺ δανεικὸν γιλᾷ κὶ πάει, ἀμ' κλαίει κ' ἔρχεται* (ὁ λαμβάνων δάνειον χαίρει, κατὰ τὴν ἀπόδοσίν του ὅμως λυπεῖται) Λυκ. (Λιβύσσ.)

Δανεικὰ 'ν' τοῦ γείτονα καὶ κάκια μὴν τοῦ πιάνῃς (ὀφείλει τις νὰ ἐκπληρώνῃ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους ὑποχρεώσεις του ἄνευ δυσφορίας) Ι. Βενιζέλ. Παροιμ.[2], 303, 263. Ἡ σημ. τῆς παροιμ. ἤδη εἰς Ἡσιόδ., Ἔργ. 349 «εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, εὖ δ' ἀποδοῦναι».

Τὰ δανεικὰ πλερών-νονδαι τσ' ἡ χάρη τους 'πομένει (εἰς τὸν δανειζόμενον παραμένει ἡ ὑποχρέωσις πρὸς τὸν δανείσαντα καὶ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς ὀφειλῆς) Ρόδ. (Ἀφάντ.)

Τὸ δανεικὸ δανείζεται, ἡ χάρη τ' ἀπομίσκει (συνών. μὲ τὴν προηγουμ.) Θρᾴκ.(Μέτρ.) **3)** Τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἐργάτης παρέχων ἀγροτικὴν ἐργασίαν ἐπὶ ἀνταποδόσει Κρήτ. (Ἀνατολ.) Πάρ. (Νάουσ.) Χίος (Μεστ. Πυργ. κ.ἀ.): *Ὁ δανεικός μου 'ὲν ἦρτε* Μεστ. *Ἔλα 'ὰ μοῦ κάμῃς 'να-δυὸ δανεικούς, 'ὰ 'ποθερίσωμε* Ἀνατολ. *Γιὰ νὰ μὴ βολεμῶ μόνος μου καὶ ξεβιζερίζω, παίρνομε δανεικοὺς ὁ ἕνας τὸν ἄλλο* (*βολεμῶ* = πολεμῶ, ἀγωνίζομαι, *ξεβιζερίζω* = ἐξαντλοῦμαι) Νάουσ.

δάνειο τό, λόγ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *δάνειον*

1) Ποσὸν χρημάτων διδόμενον ἢ λαμβανόμενον ἐπὶ δανεισμῷ κοιν.: *Κάνω - παίρνω δάνειο. Πῆρα δάνειο ἀπὸ τὴν τράπεζα* κοιν. *'Απ' τὰ γύρου χουριὰ παίρναν δάνεια ἀπὶ τοὺν Κουτ'μάνη κί τ'ς ἄλλοι, γιὰ νά ξιχ'νήσουν κι αὐτοὶ* Θεσσ. (Τρίκερ.) || Γνωμ. *Ὅπῳος πίνει ἀπὸ τὰ δάνεια, δυὸ βολὲς μεθάει* πολλαχ. Συνών. γνωμ. *Ὅπῳος πίνει δανεικά, δυὸ φορὲς μεθάει.* **2)** Ἡ σύμβασις ἡ ἀφορῶσα τὴν παροχὴν δανείου λογ. κοιν.: *Θὰ κάμω ἕνα δάνειο ἀπὸ τὴν Τράπεζα ἑκατὸ χιλιάδων δραχμῶν καὶ θὰ χτίσω τὸ σπίτι* κοιν. || Φρ. *Τὸν ἔφαγαν τὰ δάνεια* (ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτως συναπτόντων δάνεια καὶ μὴ ἀναλογιζομένων τὰς συνεπείας) κοιν.

δανεισιὰ ἡ, ἀμάρτ. *δανεισία* Καλαβρ. (Βουν. Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.) *δανεισία* 'Απουλ. (Μαρτ.) Καλαβρ. (Γαλλικ.)

Ἐκ τοῦ ἀορ. τοῦ ρ. *δανείζω* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ιὰ*.

1) *Δανεισμός*, τὸ ὀπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Πάω νὰ τόμ βαρακαλήω, νὰ μοῦ δώῃ λίγα δηνέρια γιὰ δανεισία* (θὰ πάω νὰ τὸν παρακαλέσω, νὰ μοῦ δώσῃ λίγα χρήματα γιὰ δάνεισμα) Καλαβρ.(Χωρίο Ροχούδ.) *Δοτέ μου τὸ σπωμὶ γιὰ δανεισία* (δῶστε μου τὸ ψωμὶ γιὰ δάνεισμα) αὐτόθ. *Ἔκαμε μ-μιὰν δανεισία* 'Απουλ. (Μαρτ.) **2)** Ἡ ἄνευ ἀμοιβῆς προσφορὰ ἐργασίας Καλαβρ. (Γαλλικ.): *Τοῦν' δὸ παιδὶ ἐτ-τὲ πουρ-ρὸ μοῦ ἔκαμε μίαν δανεισία* (αὐτὸ τὸ παιδὶ σήμερα τὸ πρωὶ μοῦ προσέφερε ἐργασίαν ἄνευ ἀμοιβῆς).

δάνεισμα τό, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ.) — *Λεξ.* Βάιγ. Περίδ. Βυζ. *δάνεισμαν* Πόντ. (Σταυρ. Τραπ. κ.ἀ.) *δάνειμα* Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ. κ.ἀ.) *δάνειμα* 'Απουλ. (Μαρτ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *δάνεισμα*. Διὰ τοὺς τύπ. *δάνειμα* καὶ *δάνειμα* βλ. G. Rohlfs, Grammatica storica dei dialletti italogreci, παρ. 62.

Δανεισμός, τό, ὀπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Ἀκόμη δὲ δὸ κουβάλησα τὸ γέννημα 'ς τὸ σπίτι καὶ ἡ προκομμένη ἡ νοικοκυρά μου ἀρχίνησε τὰ δανείσματα* Πελοπν. (Γαργαλ.) *Ἐπῆρε τὴ γειτονιὰ μπάλα, γιὰ δάνεισμα, ἀλλὰ ποιὸς τῆς δίνει;* Πελοπν. (Βερεστ.) *Ἐgουῆκε 'ς τὸ δάνειμα* (βγῆκε νὰ ζητήσει κάτι δανεικὸ) 'Απουλ. (Μαρτ.) Συνών. *δάνειο* **2**, *δάνος*. **β)** Τὸ δανεισθὲν ἀντικείμενον Καλαβρ. (Γαλλικ.)

δανεισμὸς ὁ, λόγ. κοιν.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *δανεισμός*.

Ἡ παροχὴ ἢ συνομολόγησις ἢ λῆψις δανείου λογ. κοιν. Συνών. *δάνεισμα*.

δανεισοχάρτι τό, *Λεξ.* Βάιγ.

Ἐκ τοῦ ρ. *δανείζω* διὰ τοῦ ἀορ. *ἐδάνεισα* καὶ τοῦ οὐσ. *χαρτί*. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλαχ. καὶ Σομ.

Τὸ δανειακὸν γραμμάτιον.

δανειστὴς ὁ, λόγ. κοιν. Θηλ. *δανείστρια* λογ. κοιν. *δαῦ'στὴς* πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. *δανείστρα* Μεγίστ. Σάμ. κ.ἀ.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *δανειστής*. Τὸ θηλ. *δανείστρια* καὶ εἰς Σομ.

Ὁ παρέχων δάνειον κοιν.: *Τὸν τραυᾶνε οἱ δανειστές του* Ἀθῆν. *Ἦταν δανειστής 'ς ὅλους αὐτοὺς* Πελοπν. (Μαντίν.)

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Λὲν εἶνι καλὸς δαῦ'στὴς οὐ μπακάλ'ς Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Ἔχου δαῦ'στὴ π' δέ μὶ γυρίξ' πίσου* (ποὺ δὲν ἀρνεῖται ποτὲ νὰ μὲ δανείσῃ) αὐτόθ. *Ἂν σ' εἶχα δαῦ'στὴ ἰσένα, θὰ μ'ἔπιρνις κὶ τοὺ σπίτ'* (ἐπὶ φιλαργύρου) αὐτόθ. || Φρ. *Εἶνι καλὸς δαῦ'στὴς αὐτείῦ'* (ἐπὶ γυναικός ποὺ μὲ εὐκολία καὶ ἀφιλοκερδῶς συνάπτει ἐρωτικὰς σχέσεις) αὐτόθ. || Παροιμ.

Ὁ δανειστὴς ἀπέθανε κι ὁ γιὸς του πάγει ἀκόμα

(ἐπὶ τῶν ἀρνουμένων νὰ χορηγήσουν δάνειον εἰς τοὺς αἰτοῦντας) Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 301

Τοῦ κλέφτη καὶ τοῦ δανειστὴ καθένας τσοὺ χρωστάει (ἐπὶ ἀδίκου φορολογίας) Ζάκ. *Ὁ χρεωφειλέτης παντοῦ βρίσκει τὸ δανειστή του* (ὁ ἔχων ὑποχρεώσεις διαρκῶς τὰς σκέπτεται) Ι. Βενιζ., Παροιμ.[2], 245, 1005.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κεφαλλ.

δανειστιάρης ἐπίθ. Πελοπν. (Τριφυλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *δανειστὴς* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ιάρης*.

Ὁ ἔχων τὴν τάσιν καὶ τὴν προθυμίαν τοῦ δανείζειν: *Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος πάντοτε ἦτανε δανειστιάρης.*

δανειστικὰ ἐπίρρ. *Λεξ.* Βάιγ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *δανειστικός*. Ἡ λ. καὶ εἰς Βλάχ.

Κατὰ τρόπον δανειστικόν.

δανειστικὸς ἐπίθ. Κύπρ. —*Λεξ.* Βάιγ. Περίδ. Πρω. Δημητρ. *δανειστικὸ* Ἀπουλ. (Στερνατ.)

Τὸ Ἑλληνιστ. ἐπίθ. *δανειστικός*.

1) Ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν δανειστὴν ἢ εἰς τὸ δάνειον *Λεξ.* Πρω. Δημητρ.: *Δανειστικὸν συμβόλαιον* Πρω. *Δανειστικαὶ προτάσεις* Δημητρ. **2)** Ὁ δανείζων σύνηθ. *Δανειστικὴ βιβλιοθήκη* Δημητρ. **3)** Ὁ ἐκ δανείου προερχόμενος ἢ ὁ διὰ δανείου ἀποκτώμενος Ἀπουλ. (Στερνατ.) Κύπρ.: *Κάμε νὰ σοῦ δώῃ 'νὰ ἄλα δανειστικὸ* (κάμε νὰ σοῦ δώσῃ ἕνα σπυρὶ ἀλάτι δανεικὸ) Στερνατ. *Τὸ πιάν-νω δανειστικὸ* (τὸ δανείζομαι) αὐτόθ. *Μ̆δικε 'να δραπάνι δανειστικὸ* (μοῦ ἔδωσε ἕνα δραπάνι δανεικὸ) αὐτόθ. || Παροιμ.

Δανειστικόλ - λιμιστικὸν | τξ' ἡ ἀγορὰ λιμάγκρα

(*λιμιστικὸν* μετρημένον, ὑπολογισμένον, *λιμάγκρα* = πεῖνα· ὅ,τι ἀγοράζει τις διὰ δανείου δὲν εἶναι ἄφθονον, δὲν εἶναι χορταστικὸν) Κύπρ. Συνών. *δανεικὸς* **1**.

δάνος τό, Πελοπν. (Βούρβουρ. Κυνουρ. Λάστ. Μεσσην. Τριφυλ.) *διάνος* Πόντ. (Οἰν.) *δᾶνος* Πόντ. (Ἀμισ. Ἴμερ. Κοτύωρ. Σταυρ. Χαλδ. κ.ἀ.) *δάνος* ὁ, Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Δημητσ. Κίτ. Λάστ. Μάν.) Πληθ. *δᾶντα* Πόντ.

Τὸ Ἑλληνιστ. οὐσ. *δάνος*. Ὁ τύπ. *δάνος* ὁ, διὰ μεταβολῆς τοῦ γένους βλ. Γ. Χατζιδ. ΜΝΕ 2, 47 κέξ. Διὰ τὸν πληθ. *δάνητα** > *δάν'τα* βλ. Γ. Χατζιδ. ΜΝΕ 1, 401 κέξ. καὶ 2,45.

Τὸ δάνειον, ὁ δανεισμὸς ἔνθ' ἀν.: *Ἡ γειτόνισσα ἦρθε γιὰ δάνος νὰ τῆς δώκω τὴ σιδεροστιὰ* Πελοπν. (Μεσσην.) *Ἐπῆρε τὴ γειτονιὰ μπάλα γιὰ δάνο* Πελοπν. (Βερεστ.) *Μὴ δὴ δανείζουτε! Δὲ 'νομάζει νὰ φέρῃ ποτὲ τὸ δάνο* Πελοπν. (Γαργαλ.)*Πεινασμένος στέκω καί 'ς σὸ δᾶνος 'κὶ πάγω* Πόντ. (Σταυρ.) *Ἐποῖκα διάνος* (ἐδανείσθην) Πόντ. (Οἰν.) *Ἐδέκα τὸ δᾶνος* (ἐπέστρεψα τὸ δανεισθὲν) Πόντ. (Χαλδ.) *Σ' σὸ δᾶνος ἔρθα* (ἦλθα νὰ δανεισθῶ) Πόντ.(Κοτύωρ.) || Παροιμ. φρ.

Ἐπέθανε ὁ δανειστὴς κ' ἐχάθηκε ὁ δάνος

(δὲν ὑπάρχει δυνατότης δανεισμοῦ) Πελοπν. (Κίτ. Μάν.) Συνών. φρ. *Ὁ δανειστὴς ἀπέθανε κι ὁ γιός του πάγει ἀκόμα* Ν. Πολίτ., Παροιμ. 4, 301. Συνών. *δανεικὸς* **2**, *δάνειο*, *δάνεισμα*, *δανεισμός*.

δανοφιλήστρα ἡ, Π. Παπαζαφ., Περισυναγωγ., 144

Ἐκ τοῦ οὐσ. *δάνος* καὶ * *φιλήστρα*, τὸ ὁπ. ἐκ τοῦ *φιλῶ*.

Ἡ δανείζουσα τὸ φιλί: Ἄσμ.

Καλ' εἶν' καὶ σὲ ἡ γυναῖκα σου παρὰ εἶν' δανοφιλήστρα, κι ἂν δὲν δὲν πιστεύῃς, Μαυραειδῆ, σύρε νὰ δοκιμάσῃς.

δαντέλα ἡ, καὶ παράγωγα βλ. *ταντέλα*

δαξιματιὰ ἡ, ἀμάρτ. *δαξιματέα* Πόντ.

Ἐκ τοῦ θέμ. τῆς γεν. τοῦ οὐσ. *δάξιμο* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ιά*.

1) *Δάγκαμα* **1**, *δάγκωμα* **1**, *δάξιμο*, τὰ ὁπ. βλ. **2)** Τὰ ἴχνη τοῦ δήγματος. Πβ. *δαγκαματιά* **1**.

δάξιμο τό, Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.) Πόντ. (Κοτύωρ.) *δάξιμο* Καππ. (Φλογ.) *dάξιμο* Καππ. (Ἀραβάν.) *δάξιμον* Πόντ. (Ἴμερ. Κοτύωρ. Σταυρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἀορ. *ἔδαξα* τοῦ ρ. *δάκνω* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ιμο*, ἡ ὁποία ἐκ τοῦ *-ιμον*.

1) Δῆγμα, *δάγκαμα* **1**, *δάγκωμα* **1**, τὰ ὁπ. βλ.ἔνθ', ἀν.: *Ἂς' 'σὰ δαξίματα τ' τὸ πρόσωπον ἀτ'ς ὁλόμαυρον ἐγέντον* Πόντ. (Κοτύωρ.) *Ἂς σὸ πολλὰ τὸ δάξιμον ἐπρέστεν τὸ χέρι μ'* Πόντ. (Χαλδ.) *Ἀσκεμον δάξιμον ἔν'* αὐτόθ. || Ἄσμ.

Τὸ φίλεμαν ἔν' γιατρικόν, τὸ δάξιμον βοτάνι,
ἀγκάλᾶ παντοβότανον 'ς ἕναν ἰσίζ' ὁμάλι

(*ἰσίζι* = ἔρημος τόπος, *ὁμάλι* = ἐκ τοῦ ὁμαλός, ἐπίπεδος) Πόντ. (Ἴμερ.) **2)** *Δαξιματιὰ* **2**, τὸ ὁπ. βλ., Πόντ. (Κοτύωρ.)

δαξίος ὁ, Πόντ. (Οἰν.) *δαξίος* τό, Πόντ.

Ἐκ τοῦ ρ. *δάκνω*, παρὰ τὸ ὁπ. καὶ ἀόρ. *ἔδαξα*, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-ίος*, διὰ τὴν ὁπ. βλ. Ἀνθ. Παπαδόπ., Γραμμ. Ποντ. διαλ., 123.

Δαξιματιὰ **1**, τὸ ὁπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Ἄγριο σκυλλί! Ὁ δαξίος ατου παλλὰ ἄᾶσκεμα πονεῖ* Οἰν. Συνών. βλ. εἰς λ. *δάγκαμα* **1**.

δαπάνη ἡ, λόγ. κοιν. *δαπάνα* Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Ὄφ. Σούρμ. Τραπ. κ.ἀ.) *δᾶπάνα* Πόντ. (Κοτύωρ. Ὄφ. Τραπ. Χαλδ.) *δαπάνᾶ* Πόντ. (Τραπ.) *δᾶπανὰ* Πόντ. (Σάντ.) Πληθ. *δαπάνας* τά,

Τὸ ἀρχ. οὐσ. *δαπάνη*. Ὁ τύπ. *δᾶπανὰ* παρετυμολογικῶς πρὸς τὴν πρόθ. *δι*ά. Βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 24 (1912), 27. Διὰ τὸν τύπ. *δαπάνᾶ* βλ. Δ. Οἰκονομίδ., Ἀφιέρ. εἰς Γ. Χατζιδ. (1921), σ. 201 κέξ. Πβ. Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 1, 72[1].

1) Ἡ ἀνάλωσις χρημάτων, τὸ ἔξοδον λόγ. σύνηθ. *Ἡ δαπάνη τοῦ ἔργου ἀνέρχεται σὲ πέντε ἑκατομμύρια — Οἱ πολεμικὲς δαπάνες — Οἱ δαπάνες καλύπτονται ἀπὸ τοὺς ὁμογενεῖς τῆς Ἀμερικῆς* λόγ. σύνηθ. || Φρ. *δημοσία δαπάνη* (δι' ἐξόδων τοῦ κράτους) λόγ. σύνηθ. *Ἰδίᾳ δαπάνῃ* (δι' ἰδίων ἐξόδων) λόγ. σύνηθ. **2)** Ἡ προμήθεια τροφίμων, τὰ ἐφόδια εἰς τρόφιμα Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Ὄφ. Σούρμ. Τραπ. κ.ἀ.): *Τὴν δαπάνα σ' ἔπαρ' ἐντάμα σ'* (πᾶρε τὰ τρόφιμά σου μαζί σου) Κοτύωρ. *Ἔπαρ' πέντε ἡμερῶν δαπάναν καὶ σούκ' δέβα 'ς σὰ ραχία κιὰν* (σούκ' = σήκω· ἐκ διηγήσ.) αὐτόθ. *Ποῖσο ἕτοιμο τὴ δαπάνα μ' νὰ πάγω 'ς σὸ γιαλὸ* Ὄφ. *Εἶπε τὸ ἕνα*

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ